

rum concessis, rogandusque est, ut, qui velle dedit, perficere etiam tribuat.

CAPUT XVI.

De Celebratione quotidiana & Confessione Sacramentali.

Qui manducat me, & ipse vivet propter me. Joan. 6.
 Quantum subsidij Parocho conferat ad se conservandum in Statu gratiæ quotidiana & digna celebratio, sive oblatio Sacrificij incruenti, patet indè, quòd inter celebrandum sumat Domini Corporis & Sanguinis Sacramentum, cujus effectus Specialis

lis est, nutrire & confortare animam adversus tentationes, & à peccatis præservare: Sicut clarè indicat Tridentinum. *Sess. 13. Cap. 2.* Cum ait: *Sumi autem voluit Sacramentum hoc, tanquam spirituales animarum cibum, quo alantur, & confortentur viventes vitâ illius qui dixit: Qui manducat me, & ipse vivet propter me: & tanquam antidotum, quo liberemur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præservemur.* Dixi: *Dignam Celebrationem:* Ut verò Parochus dignè quotidie celebret, duo imprimis observanda sunt; Primum est, ut vita ipsius sit continua quædam ad Sacram Communionem præparatio, id est,
ut

ut manè à somno usquè ad tempus Sacrificij à quibusvis peccatis, etiam venialibus, abstinere satagat, eâ videlicet de causâ, quia illo die est communicaturus; post celebrationem verò usq; ad finem diei, sive usquè ad somnum se immaculatum conservet, ideo, quia illo die communicavit: Nequè enim Parochus minorem animi præparationem ad hanc Sacram mentam afferre debet quàm Laici, qui diebus illis, quibus communicant, singulari studio à peccatis sibi cavent, & operibus pietatis se dedunt. Alterum est, ut Parochus per Confessionem Sacramentalem frequenter Conscientiam suam emundet juxtà illud

illud *Apostoli i. Corinth. 11. Probet autem se ipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat.* Non enim finit frequens Confessio sordes peccatorum etiam venialium in conscientiam cumulari, sed sicut scopæ itetate conservant munditiam domûs, ita & hæc munditiam & puritatem mentis. Laudabilis est multorum Parochorum consuetudo, ut singulis saltem octo diebus semel ad minimum Confessionem suorum peccatorum instituant, nisi necessitas aliquando pluriès intra hebdomadem exigat. Ordinârunt Patres Tridentini *Sess. 23. de reform. c. 18. de pueris in Seminario educandis, ut hi saltem singulis mensibus*

bus confiteantur peccata. Adul-
tiores verò & aliquo jam Ordine
Sacro initiatos monent in ea-
dem Sessio. c. 13. ut sciant, maxi-
mè decere, si saltem diebus Domi-
nicis & solemnibus, cum altari
ministraverint, sacram Commu-
nionem perceperint, præmissâ sci-
licet, Sacramentali Confessione,
& Celsissimus ac Reverendissi-
mus Noster in suo Decreto supra
memorato statuit, Neminem ad
ullum sivè Majorem sivè Minorem
Ordinem, imò nec ad Tonsuram
quidem admittendum esse, qui non
mensuatim bis ad minimum ad
Sacramentalem Confessionem & sa-
cram Communionem accesserit.
Quid ergò Hi minùs à Sacerdote
& Parocho exigere poterunt,
 quàm

quàm ut singulis saltem octo diebus sacrum pœnitentiæ Tribunal frequentet pro acquirendâ & conservandâ illâ, quam sacra Mysteria requirunt, animi puritate & sanctitate. Nec dicas: quid semper pro absolutione afferam? deficit me materia: *Septies enim in die cadet justus. Prover. 24.* Et, si vestis, quæ intra cubiculum asservatur, pulvere sæpè conspergitur, ac purgatione opus habet, quantò magis illa quæ foris in platea & compitis circumfertur? Volo dicere: Si religiosus in claustro suo existens invenit post octiduum in suâ conscientiâ, quod per Confessionem purget, quantò magis Parochus in mundanâ

nâ

nâ conversatione constitutus ?
 quod si aliam pro absolutione
 materiam non inveniat, hæc
 certè sufficiens erit, quod in
 quotidianis suis actionibus adeò
 negligens & incurius fuerit, ut
 defectus & errores in illis admis-
 sos non observârit. Quod si ve-
 rò (sicut fieri potest) lethali
 peccato se inquinâsset Parochus,
 servanda esset illa præceptio
 Tridentini *Sess. 13. c. 7.* statuen-
 tis, *ut nullus sibi conscius mortalis*
peccati, quantumvis sibi contritus
videatur, absq; præmissâ Sacra-
mentali Confessione ad Sacram
Eucharistiam accedere debeat. Mo-
 do non desit copia Confessoris.
 Quod si necessitate urgente Sacer-
 dos absq; præviâ Confessione cele-
 brave-

braverit, quamprimùm confiteatur. Confessarium quod attinet, solent aliqui Parochi confiteri suis Capellanis, & Capellani vicissim suis parochis; quod ego non probo, saltem extra necessitatem propter mala, quæ exindè accidere possunt & solent partim contrà Reverentiam Sacramenti, partim etiam contrà spiritualem Pœnitentium utilitatem. Confessarius igitur eligatur talis, qui sit vir maturus & gravis, doctus, discretus, & non nimium familiaris, qui que pœnitentem carpere vel monere non erubescat, si ita ad emendationem illius necesse fuerit.